

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte - Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către contravenientul Veștiman Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 23 noiembrie 2017,

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 16.12.2016 – 17.07.2017;

2. *instanța de recurs:* 07.08.2017 – 23.11.2017.

A C O N S T A T A T:

1. La 05 decembrie 2016 de către agentul constatator Gogoș Sergiu în privința lui Veștiman Valeriu a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI 03 530206 pentru faptul că cet. Veștiman Valeriu, la data de 27 noiembrie 2016, aproximativ la orele 21:49, în r-nul Leova, sat. Filipeni a condus mijlocul de transport de model „Ford Tranzit”, cu n/î xxxxx, aflându-se în stare de ebrietate produsă de alcool, cu concentrația de alcool etilic în sânge de circa 0.19 mg/l, stabilit prin testarea alcoolsopică cu ajutorul aparatului „Drager” la data de 27.11.2016, care depășește gradul minim admisibil stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, modificată prin hotărârea Guvernului nr. 966 din 04.1.2.2013 a Republicii Moldova, care în baza prevederilor Codului contravențional al RM a fost expediat pentru examinare judecătoreiei Cimișlia, sediul Leova conform competenței.

2. Prin hotărârea judecătoreiei Cimișlia, sediul Leova din 17 iulie 2017 Veștiman Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional, cu stabilirea pedepsei în formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, ce constituie suma de 3000 lei cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 2 ani.

3. Nefiind de acord cu hotărârea în cauză, contravenientului Veștiman Valeriu, a declarat recurs prin care a solicitat, casarea acesteia cu emiterea unei decizii, prin care cauza contravențională să fie restituită pentru rejudecare în aceeași instanță de judecată în alt complet de judecată.

Recurentul a considerat hotărârea contestată ilegală și neîntemeiată, invocând că la examinarea cauzei i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CE DO.

A indicat că nu este de acord cu hotărârea emisă în privința sa, invocând în acest context că la 27 noiembrie 2016, aproximativ pe la orele 21 se afla la volanul automobilului de model „Ford Tranzit” cu n/î xxxxx și se deplasa pe teritoriul administrativ al s. Filipeni r-nul Leova pe câmp în apropiere de pădurea, unde lucrează și locuiește.

În timpul când se deplasa a observat, că în spatele lui se deplasa automobilul poliției de patrulare și îl urmărea, și deplasându-se i-a făcut semn să se oprească.

El imediat s-a oprit și de automobilul în care se afla s-a apropiat un polițist al poliției de patrulare, pe care l-a cunoscut, Buraga R. și fără să-i explice ceva, i-a spus să se urce în automobilul pe care îl conducea pentru a pleca la Dispensarul narcologic în or. Leova pentru a stabili starea lui de ebrietate.

El i-a explicat polițistului Buraga R. că nu a servit băutură alcoolică și nu are pentru ce pleca la Dispensarul narcologic. Totodată i-a explicat că în automobilul pe care îl conducea se afla soția bolnavă în stare gravă, invalid de grupa a II și în acel moment se deplasa cu ea la medic în satul Filipeni pentru a-i acorda ajutor medical.

Polițistul Buraga R. s-a înfuriat și a început să-l numească cu cuvinte murdare în prezența soției și a scos arma, amenințându-l că-l va împușca dacă nu va urca în automobilul pe care îl conducea Buraga R. La ieșire din s. Filipeni, Buraga R., prin telefon a chemat echipa de patrulare responsabilă în teritoriu de la Inspectoratul de poliție Leova.

În timpul când se deplasau în întâmpinare venea un automobil al Poliției de patrulare care s-a oprit. La fel și Buraga R. a oprit automobilul în care se deplasau.

Buraga R. a ieșit din automobil și s-a apropiat de echipa de polițiști, care venise la chemarea lui. După vre-o câteva minute de discuție cu colegii, Buraga R. s-a apropiat de el și i-a spus că Dispansarul narcologic din Leova nu lucrează și o să aplice dispozitivul de model „Alcotester”. Polițistul de patrulare, care venise, s-a apropiat de el și a scos din buzunar dispozitivul de model „Alcotester” și i-a spus să sufle în tubul dispozitivului.

El a refuzat să sufle, solicitând să se prezinte la Dispanserul narcologic Leova pentru a stabili starea de ebrietate prin analiza de sânge. Toți trei polițiștii au început să strige la el, numindul cu cuvinte murdare și amenințându-l cu răfuială fizică.

Totodată le-a spus polițiștilor ca să prezinte un dispozitiv „Alcotester” ambalat, sigilat și să prezinte certificate privind standartizarea și metrologia dispozitivului, și certificat prin care să se confirme instruirea polițistului la modul de aplicare a alcotestului conform Regulamentului, aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 347 din 16.04.2009.

Analizând solicitarea lui, polițiștii s-au înrăit și mai tare și unii au scos arma, iar el, sperându-se, de frică, a suflat în dispozitivul „Alcotester” pe care i l-au prezentat.

În timpul când sufla în dispozitiv a observat, că polițistul cu un deget a astupat tubul de la dispozitiv. El i-a făcut observație polițistului ca să nu astupe tubul, însă i-a reproșat și cu un ton ridicat, i-a spus ca să nu-l învețe cum să se comporte.

După ce a suflat, polițistul i-a dat un formular și i-a spus să-l semneze, însă el a refuzat și sub amenințare l-a semnat, fără ca să-l citească.

A solicitat polițistului ca să-i elibereze și lui un exemplar, însă a refuzat neîntemeiat.

După aceasta polițistul Buraga R., i-a spus că aceasta este o pedeapsă pentru faptul concedierii tatălui său din funcția de pădurar, însă aceasta este începutul. La rugămintea lui, polițiștii care venise la fața locului l-au transportat până în s. Filipeni.

Pentru data de 05.12.2016 a fost citat pentru a se prezenta la Inspectoratul de poliție Leova, unde polițistul Gogoș Sergiu a întocmit în privința lui procesul-verbal cu privire la contravenție, cerându-i ca să-l semneze. El a refuzat să semneze procesul-verbal de contravenție, explicându-i că nu a făcut cunoștință cu rezultatul alcotesterului din seara de 27.11.2016. Polițistul Gogoș Sergiu l-a amenințat că o să-l închidă dacă nu va semna procesul-verbal cu privire la contravenție.

După ce a semnat procesul-verbal și l-a primit a stabilit că în seara de 27.11.2016 „Alcotesterul” a indicat rezultatul de 0,19 mg/l în aerul expirat.

La fel, la indicația polițistului Gogoș Sergiu a scris și o explicație care i-a spus ce să scrie pe scurt și să nu scrie despre amenințările din partea polițiștilor.

A mai indicat că, la data de 17.07.2017 aflându-se în incinta Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova și prezentându-se la judecătorul Vacula Petru la examinarea cauzei, grefiera l-a informat, că în aceeași zi la data de 17.07.2017, ora 09.00 s-a examinat deja cauza contravențională în care este acuzat în baza art. 233 alin. (1) Cod contravențional, înmânându-i o copie a hotărârii.

A indicat că, în luna aprilie 2017 s-a adresat la avocat pentru a se consulta despre cauza în care este acuzat, întocmind o cerere în adresa Judecătoriei Leova pentru încetarea procesului-verbal în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Până la data de 17.07.2017 nu a fost legal citat de instanța de judecată ca să se prezinte la examinarea cauzei, pe avizele de recepție anexate la materialele dosarului nu este semnătura lui, ci aparține altei persoane.

A considerat, că instanța la examinarea cauzei și emiterea hotărârii i-a încălcat dreptul în calitate de contravenient prevăzut de art. 384 Cod contravențional, dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 281 Cod contravențional.

A menționat că procesul-verbal cu privire la contravenție este întocmit fără respectarea prevederilor art. 443 Cod contravențional, la rubrica locul comiterii nefiind indicat locul săvârșirii contravenției.

Instanța de judecată la examinarea cauzei și emiterea hotărârii nu a luat în considerație, că a expirat termenul de prescripție de atragere la răspundere contravențională, care conform art. 30 Cod contravențional este de 3 luni.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din data de 23 noiembrie 2017, a fost respins recursul declarat de către Veștiman Valeriu, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 17 iulie 2017.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, judecând prezenta cauză contravențională, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, just ajungând la concluzia privind recunoașterea lui Veștiman V. vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod Ccntravențional, cu stabilirea pedepsei cu amendă în mărime de 150 unități convenționale, ce constituie suma de 3000 lei cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 2 ani.

Instanța de recurs a menționat că, argumentele recurentului din cererea de recurs invocate supra nu pot fi reținute, având un caracter pur declarativ, nefiind confirmate prin careva suport probatoriu.

Mai mult decât atât, instanța de recurs a ținut să menționeze că, din conținutul procesului-verbal seria MAI 03 530206 întocmit în privința contravenientului Veștiman V. la 05 decembrie 2016 s-a stabilit că acesta a semnat procesul-verbal contravențional întocmit în privința lui, ceea ce denotă faptul că el a fost cunoscut cu conținutul procesului-verbal, la materialele cauzei lipsind probe care ar confirma că contravenientul a fost lipsit de posibilitatea de a se folosi de drepturile sale prevăzute de art. 384 Cod contravențional, și anume, să conteste acțiunile polițiștilor cu care nu era de acord la organele corespunzătoare, să facă obiecții împotriva procesului-verbal contravențional și să ceară consemnarea obiecțiilor sale în procesul-verbal, să facă obiecții asupra corectitudinii procesului-verbal întocmit de către agentul constator, să ceară completarea lui cu circumstanțele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate. Dimpotrivă, în procesul-verbal contravențional există mențiunea contravenientului: "obiecții nu am" cu semnătura aplicată în modul corespunzător.

Argumentul recurentului precum că el a fost impus să semneze formularul și lui i s-a refuzat eliberea unei copii a formularului, la fel, nu a putut fi reținut de către instanță deoarece nu a fost confirmat prin careva suport probatoriu, purtând un caracter pur declarativ.

De către instanța de recurs nu a fost reținut nici argumentul recurentului referitor la faptul că în luna aprilie 2017 s-a adresat la avocat pentru a se consulta despre cauza în care este acuzat, întocmind o cererea în adresa Judecătoriei Leova pentru încetarea procesului contravențional în privința lui în legătură cu expirarea termenului de prescripție, din considerentul că la materialele cauzei, la fel, lipsesc careva probe în acest sens.

Referitor la argumentul recurentului precum că cauza contravențională a fost examinată în lipsa lui, el nefiind legal citat în instanța de judecată, instanța de recurs a menționat că nici acest argument nu poate fi reținut, deoarece din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că contravenientul Veștiman V. a fost citat legal despre ora, locul și data examinării cauzei, faptul dat fiind confirmat prin citația din materialele cauzei și telefonogramele anexate la materialele cauzei, din conținutul cărora a fost stabilit că contravenientul a comunicat că se află la tratament și nu se va putea prezenta. Faptele date denotă că contravenientul cunoștea cu certitudine că pe rolul instanței de fond se află pentru examinare cauza contravențională în privința sa și el,

ca persoană interesată în judecarea acestei cauze, urma să întreprindă acțiunile necesare pentru a-și proteja drepturile sale de acces la instanță, și să dea diligență în manifestarea interesului față de etapa la care se află cauza.

Instanța de recurs nu a reținut nici argumentul recurentului precum că semnătura de pe avizele poștale nu este semnătura lui, ci aparține unei alte persoane, deoarece din materialele cauzei a fost stabilit cu certitudine că citațiile au fost expediate de către instanța de judecată pe adresa la care este domiciliat contravenientul Veștiman V., și faptul invocării că semnătura de pe avizele poștale nu-i aparține lui, ci aparține altei persoane, nu poate fi echivalat cu faptul necitării lui Veștiman V. despre ora, locul și data examinării cauzei. Chiar în recursul său recurentul indică că la data de 17.07.2017 s-a prezentat la judecată însă cauza deja era examinată. Deci despre ședința de judecată din 17.01.2017 dânsul cunoștea.

Referitor la argumentul recurentului precum că instanța de judecată la examinarea cauzei și emiterea hotărârii nu a luat în considerație, că a expirat termenul de prescripție de atragere la răspundere contravențională, care conform art. 30 Cod contravențional este de 3 luni, instanța de recurs a menționat că în art. 30 din Codul contravențional, la care face referire recurentul, la 17.06.2016 au fost operate modificări, care au intrat în vigoare la 01.08.2016, conform cărora termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de recurs, contravenientul Veștiman Valeriu, declară recurs în anulare, prin care solicită casarea acesteia, cu emiterea unei hotărâri de încetare a cauzei contravenționale prin care acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional, din motiv că a expirat termenul de prescripție de atragere la răspundere contravențională.

Contravenientul invocă dezacordul cu decizia instanței de recurs pe motiv că, instanța de apel a examinat cauza în lipsa sa, necătând la faptul că de la data de 09.11.2017 și până la 25.11.2017 s-a aflat în spital la tratament, fapt confirmat prin certificatul de concediu pe motiv de boală pe care îl anexez, astfel încălcându-i-se dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 281 Cod contravențional și art. 6 CEDO.

Fiind bolnav și participant la războiul din Afganistan, de două ori pe an face tratament în spital, și despre aflarea sa la tratament, la data de 22.11.2017 prin telefonogramă a informat Curtea de Apel Comrat despre imposibilitatea de a se prezenta în ședință.

Prin urmare, la prima ședință în instanța de apel s-a prezentat cu apărătorul, însă la cererea agentului constatator a fost amânată ședința.

Totodată, în prezent a stabilit faptul, că agentul constatator - Goguș Sergiu este finul de cununie a judecătorului - Vacula Petru, și conform legii nu era în drept să examineze cauza.

În rest invocă argumente similare celor invocate în cererea de recurs (f.d. 43-44).

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În conformitate cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Potrivit dispoziției art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Reieșind din prevederile normelor legale citate mai sus, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că, în ordinea recursului în anulare, potrivit modificărilor din Codul de procedură penală din 27 octombrie 2012, poate fi atacată doar sentința, legalitatea căreia a fost verificată pe căile ordinare de atac – în apel și în recurs și a devenit irevocabilă.

Astfel, în speța dată a fost examinată contestația lui Veștiman Valeriu, împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare în baza art. 233 alin. (1) Cod contravențional, iar hotărârile adoptate în cadrul procesului contravențional au numai un dublu grad de jurisdicție, prima instanță și de recurs, cale de atac, prevăzută de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare.

Prin urmare, raportând prevederile legale menționate supra la cauza dată, instanța de recurs constată că recurentul contestă decizia instanței de recurs prin care sa soluționat contestația împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, în baza art. 233 alin. (1) Cod contravențional, iar o atare hotărâre irevocabilă nu este susceptibilă de a fi atacată în ordinea recursului în anulare, deoarece nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Așadar, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat de către

recurentul Veștiman Valeriu, întrucât acesta nu corespunde cerințelor de conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 456, art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către contravenientul Veștiman Valeriu, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 23 noiembrie 2017, deoarece că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **07 februarie 2018**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana